

**Corpus Juris Canonici, Per Regulas Naturali Ordine
Digestas, Usuque Temperatas, Ex Eodem Jure, Et
Conciliis, Patribus, Atque Aliunde Desumptas, Expositi**

Opus, Tum In Rebus Obscuris Claritate, Tum Dispersis Collectione ac
delectu, in contrariis conciliatione, eximium, simulque Indicibus ac
Præfationibus, Notisque quamplurimis & exquisitis illustratum, ; In Tres
Tomos divisum

Complectens Prolegomena Ad Jus Canonicum In Se Et Universim
Consideratum

Gibert, Jean-Pierre

Coloniæ Allobrogum, 1735

Cap. XVII. Caput 18. de Exemptionibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74413](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74413)

11. Confessarii extraordinarii novâ approbatione indigent, quoties id munus exequentur.

12. Episcopus, qui revocat Confessarios Monialium & Administratores bonorum illarum, non tenetur causas proferre, sed hoc ejus conscientia relinquitur.

13. Hæc Constitutio non limitatur ad delicta notoria & scandalum parientia.

Omnes hæc responsiones approbatæ fuerunt à GREGORIO XV. qui Constitutionem ediderat an 1622.

CAPUT XVII.

Caput 18. De Exemptionibus.

HIC dicit INNOCENTIUS III. personas, quas Pontifex sub sua tutelâ nominatim recipit cum omnibus earum bonis, non esse idcirco à jurisdictione Episcopi sui exemptas.

FAGNANUS hunc Textum exponens observat, duplex esse tutelâ, seu protectionis genus, aliud generale, aliud speciale; atque hunc Textum restringi debere ad primum; alterum enim exemptionem continet, sicut exceptio in proprios & speciales subditos, *cap. si Papa, de priv. in 6. 2.* Circa hoc idem est de singulis Ecclesiis ac de singulis personis.

Postea petit, an Referendarii utriusque signaturæ Gratiæ & Justitiæ, aut unius tantum, & Domestici eorum exempti sint à Jurisdictione Ordinarii, quoad delictum, contractum, aut rem, de qua agitur, & relatis dispositionibus Concilii Tridentini *cap. 3. Sess. V. cap. 4. Sess. XIV. cap. 11. Sess. XXIV.* & quorundam Pontificum, præcipue vero SIXTI V. concludit ex Constitutione hujus Pontificis, quæ pro regula obtinet, eos Officiales frui universali exemptione, sive in Visitatione, sive extrâ Visitationem, tam quoad negotia civilia, quam quoad crimina, ubicumque delinquant, aut contrahant, bonave eorum sita sint: secus est de Domesticiis eorum, Capellanis, Famulis, qui Visitationi & correctioni Episcopi tamquam Delegati Sedis Apostolicæ subjiciuntur; quia Concilium Tridentinum derogavit Constitutioni PAULI III. qui eis exemptionem concesserat, & SIXTUS V. eorum mentionem non facit. Extrâ visitationem exempti sunt quoad negotia civilia, subditi autem quoad crimina,posito quod Episcopus resideat, aliâ suâ exemptione fruuntur. *n. 54.* Agendo de exemptione istorum Officialium, obiter exponit *cap. 14. Sess. VII. & cap. 4. Sess. XIV. de reform.* dicitque, prius loqui de exemptione mixtâ, personali scilicet & locali, sicuti *cap. volentes de privil. in 6.* quod renovat, & quapropter jubet, ut negotia civilia exemptorum, qui extrâ Monasterium resident, ad Episcopi notionem pertineant. Posterius agit de exemptione merè personali, quæ cum à Concilio Tridentino omnino antiquata fuerit, Referendarii suâ, quæ est hujus generis, frui non potuissent, nisi eam restituisset SIXTUS V.

CAPUT XVIII.

Caput 24. De Privilegiis Oblatorum.

HIC Concilium Lateranense IV. exponit Privilegia Oblatorum, nec non Religiosorum circa quedam capita. Quod dicit de Oblatis, FAGNANO præbuit occasione prolixè de iis tractandi, respectivè ad id, quod dicitur de eorum exemptione *cap. 11. Sess. XXIV. de reform.* Oblati, de quibus loquitur Concilium Lateranense, sunt ii, qui se aut bona sua quibusdam Ordinibus aut Monasteriis obtulerunt; iis nomen *Confratrum* dat, iisque concedit 1. Ut, si Ecclesia eorum interdicta sit, in ea post mortem suam sepeliantur, nisi excommunicati fuerint ipsi, nominatim-ve interdicti. 2. Ut, si Prælati illarum Ecclesiarum hos Confratres sepelire noluerint, Religiosi, quorum sunt Oblati, eos in suâ Ecclesia sepeliant. Postea declarat, Confratrum nomine intelligi eos, qui adhuc in sæculo remanentes se Monasteriis obtulerunt, mutato habitu sæculari;

aut eos, qui bona sua Monasteriis quibusdam donaverunt inter vivos, etiam retento usufructu; ab his privilegiis excludit eos, qui modicam bonorum suorum portionem dederunt, ne duobus aut tribus denariis dissolvatur & vilescat Disciplina.

Quamvis juxtâ hoc Concilium Oblati possint frui his privilegiis, si suas personas habitu mutato obtulerunt, aut bona sua dederunt, retento usufructu, personâ nec datâ, neque mutato habitu: nihilominus FAGNANUS, plures alios Interpretes secutus, existimat, ut his privilegiis locus sit, cæterisque ad viros Oblatos pertinentibus, oportere, ut oblatio personæ concurrat cum oblatione bonorum, oblatio sit perpetua, mutaverint habitum, sæculo renuntiaverint, reliquerint domum, atque apud eos intraverint Oblati, quibus se obtulerunt. Cætera privilegia Oblatorum sunt: 1. Immunitas fori, tam in rebus Civilibus, quam Criminalibus. 2. Immunitas bonorum. 3. Immunitas personarum Ecclesiasticarum quoad personam. Fundamentum horum privilegiorum est, quod veri Oblati personis Ecclesiasticis annumerati sunt.

Idem Autores Oblatos à Conversis distinguunt, in eo, quod hi habitum Religiosum gerunt, triaque vota, Obedientiæ, Castitatis, & Paupertatis, faciunt. Oblati verò alium habitum à Sæculari & Religioso diversum habent; obedientia, quam vovent, non est Monachalis; possunt esse conjugati, & aliquid sibi proprium retinere, scilicet bonorum suorum, aut partis eorum usufructum.

Quoniam hic de Oblatis non agimus, nisi quoad privilegium ipsis à Concilio Tridentino conservatum, de cæteris privilegiis brevissimè egimus, & de conditionibus ad ea requisitis. Quoad hoc necessarium est observare, omnia quæ dicuntur à FAGNANO ad expositionem *cap. 11. Sess. XXIV.* & quæ ad 3. capita reducuntur. 1. Ii, qui plenè Oblati non sunt, Episcopi Jurisdictioni subjiciuntur, non obstante quovis privilegio & quavis consuetudine: 2. Ii, qui plenè Oblati sunt, huic etiam jurisdictioni subjiciuntur, si præter conditiones Jure communi requisitas ad cætera privilegia, Religioni actu non serviant: 3. In utroque casu jurisdictione Ordinarii cumulativa est, & non privativa respectu Superiorum Regularium, quoad casus in quibus hi auctoritatem habent in Oblatos. Ultimum hoc caput probat per principium, quod constare asserit, scilicet, quoties Lex alicui dat jurisdictionem in personas, quæ aliis antea subjeciebantur, pristinam jurisdictionem integram conservat, nisi ejus possessores excludat per particulam taxativam tantum; laudatisque pluribus Legibus atque Autoribus idem docentibus, ac relato exemplo Legis, quæ in quibusdam casibus Scholasticos Episcopo subjicit, non derogando jurisdictioni, quam in eos habet Rector, suum principium accommodat Oblatis, in quos Religiosi jurisdictionem habebant, priusquam eos Ordinario subjeceret Concilium; observatque 1. Concilium nihil adjicere, quod disertè huic Jurisdictioni derogeret; 2. Quod Concilium, quando jurisdictionem privativam dare vult, id exprimat, laudatque in probationem *cap. 2. Sess. XXIV.* ubi Concilium certa negotia Episcopali notioni subjiciendo, bis utitur hæc particulam taxativâ: 1. In his verbis: *Cause omnes ad forum Ecclesiasticum quomodolibet pertinentes, etiamsi beneficiales sint, in prima Instantiâ coram Ordinario locorum duntaxat cognoscantur.* 2. *Ad hæc causæ Matrimoniales & Criminales, non Diaconi, Archidiaconi, aut aliorum inferiorum Judicio, (etiam visitando) sed Episcopi tantum examini & jurisdictioni relinquuntur;* & *cap. 3. Sess. XXV. de reform.* ubi Concilium alii cuicumque, quam Episcopo, vetat concedere Monitoria ad revelationem tententia, probat insuper per Declarationem Cardinalium, quod, quando Concilii Decreta quamdam jurisdictionem tribuunt Episcopo in materia, circa quam Prælati inferiores auctoritatem habebant, cumulativa illa est tantum. Hæc Declaratio pertinet ad *cap. 7. Sess. VII. & cap. 11. Sess. XXV. de Regular.* hoc subjicit Religiosos Curatos